
ROŽEŇ

Časopis farnosti sv. Vavřince v Brně - Řečkovících

4 / 2024

Milí čtenáři a farníci,

většinou patří podzimní úvodník nějakému zážitku z uplynulých prázdnin, a že těch zážitků letos bylo přehršel. Tak za všechny jeden, ten nejúpornější, ale možná i nejintenzivnější.

V neděli 11. 8. se osm mužů vesměs z farnosti vydalo dvěma auty směr Bulharsko. Cílem pobytu bylo jednak pomoci českým salesiánům se stavbou kostela ve Staré Zagoře, jednak si užít trochu moře a něco i hor. Cíl byl naplněn beze zbytku a po pětidenním pobytu jsme v sobotu v deset hodin bulharského času vyráželi z bulharského Kazanlaku na cestu zpět. Trochu byla obava, jak to bude na hranicích se Srbskem, které není v EU, ale měl jsem za to, že časovou rezervu máme dostatečnou, abych stihnul nedělní mši svatou v 9:00 v Řečkovících.

První varování přišlo už na bulharsko-srbské hranici, ale dvě hodiny čekání nebyly až tak velkým zdržením. Cesta Srbskem také nebyla úplně bez problémů, nicméně ve 22 hodin jsme byli téměř na hranici s Maďarskem. Píšu téměř, protože 7 km od hranic jsme zůstali stát. Původně jsem si myslel, že jde jen o nějakou nehodu nebo kolizi, ale podle myčů oken, kteří kolem nás začali procházet, se dalo tušit, že jsme dojeli a budeme si muset počkat. Poněkud zneklidněn jsem informoval domov, že možná mši v devět nestihnu a snad ani následný křest. Ve dvě v noci jeden z členů naší posádky konstatoval, že se pohybujeme rychlostí 0,5 km za hodinu. Tuto rychlost jsme bohužel drželi po celou dobu, tedy 7 km = 14 hodin! 14 hodin čekání v koloně, něco, co se snad už dnes ani nezdá možné. Příčinou této kolosální fronty byl zřejmě návrat rodilých Turků do svých současných domovů po celé Evropě. Viděli jsme značky německé, rakouské, holandské, švýcarské, belgické, francouzské a další. Často šlo o celé rodiny i se starými lidmi nebo úplně malými dětmi. Mnozí měli i zvířata. Po dalších dvou hodinách a osmi minutách jsme jeli do Maďarska a nakonec ve 22 hodin dojeli šťastně do Řečkovic. 36 hodin na cestě!

Proč to však píšu? Pozitivní bylo, že jsme tuto náročnou situaci zvládli poměrně dobře. Nikdo z nás nenadával, nestěžoval si. Brali jsme to jako fakt, se kterým nic nenaděláme. Chlapům z obou aut za to moc děkuji. Žádný stres a všechno se zvládlo s humorem a nadhledem. Jsme národem, který si poměrně často na něco stěžuje. Buď je moc horko nebo zase zima, buď je moc sucho, nebo zase moc mokro, a tak by se dalo pokračovat. Někdy by to chtělo větší nadhled, uvědomit si, že mnoho věcí zkrátka nemůžeme ovlivnit a stěžování či nadávání nám nepomůže. Obecně si to asi uvědomujeme, ale když přijde na věc, jde racionalita mnohdy stranou.

Co s tím? V Lukášově apokalypse (Lk 21) Ježíš při líčení hrůz při zkáze Jeruzaléma povzbuzuje posluchače: „Trpělivostí zachráníte svou duši“. (Lk 21,19) Člověk trpělivý, vytrvalý a pokorný ví, že slunce zase vyjde, i když je teď za mraky, že i ten déšť jednou přestane. Bere věci tak, jak jsou. Co může změnit, o to se snaží, co ne, poroučí Pánu. To je jediná cesta na naši netrpělivost a nespokojenost. Učme se být trpěliví s lidmi kolem nás a v neposlední řadě i sami se sebou. To je možná úkol nejtěžší. Že máme situace, které jsou mimo naše kompetence, a odevzdávat Bohu není zbožná fráze. Je to nejlepší cesta, jak trpělivostí zachránit své duše.

Hoooodně trpělivosti v novém školním roce všem přeje a k tomu zehná

o. Michal +

Život ve farnosti

- 5.10. Pouť na Vranov**
mše sv. v 18:00, více na str. 3
- 13.10. Slavnost výročí posvěcení našeho kostela**
sbírka bude věnována o.p.s. Ruka pro život,
od 16:30 ve farní herně přednáška na téma Růžence v rámci Roku modlitby
- 19.10. Misijní most modlitby**
od 19:00, více na str. 3
- 20.10. Misijní neděle**
Sbírka bude určena pro misie, před kostelem bude štrůdlování a misijní bazar
Svátost biřmování
Při mši sv. v 10 hodin přijme 19 našich bratří a sester svátost biřmování, kterou jim udělí o. biskup Pavel.
- 27.10. *končí letní čas (posun o hodinu zpět ve 3:00 ráno)*
- 27.10. Pobožnost za zemřelé**
od 15:00 v kostele, poté společná modlitba na hřbitově.
- 1.11. Slavnost Všech svatých**
mše sv. v 18 hodin
- 2.11. Vzpomínka na všechny věrné zemřelé**
mše sv. v 7 hodin
- 3.11. Adorační den farnosti a den společných modliteb farnosti Řečkovice a AKS Olomouc**
Celodenní výstav Nejsvětější svátosti. Zahájení v 11:30, zakončení Večerem chval v 18:30.
Pobožnost za zemřelé v Jehnicích
od 15:00 na jehnickém hřbitově
- 24.11. Slavnost Ježíše Krista Krále**
- 1.12. První neděle adventní**
Při každé mši sv. budou žehnány adventní věnce.

Mše svaté za nemocné

- 4. 10., 1. 11.

Mše svaté za zemřelé

- 26. 10., 2. 11. a 30. 11.

Mše svaté na úmysly dárců

- 30. 10, 20. 11.

* * *

Večery chval

- v neděli 6. 10. a 3. 11. od 18:30.

Mládežnické chvály 4him

- v pátek 18.10. a 15.11. od 19:00.

Adorace za kněze a povolání

- 3.10., 7.11. po ranní mši svaté.

Adorace „24 hodin s Pánem“

- ve dnech 25. – 26. 10., 22. – 23. 11.,
vždy od 19:00 do 19:00.

Adorace za obnovu víry ve farnosti

- v neděli od 18:30 v kostele (kromě 6.10. a 3.11.).

Páteční adorace

- půl hodiny přede mší svatou, na 1. pátek od 17:00.

Praxe křesťanské meditace

- každé liché úterý od 18:45

Modlitba růžence za mír ve světě

- 13.10. a 13.11. v 17:30.

Modlitba růžence u kaple na Ořešíně

- každý čtvrtek v 18 hodin.

Společenství seniorů

- ve čtvrtek 17. 10. a 21. 11., vždy po mši svaté na faře.

Snídaně na faře

- ve čtvrtek 10. 10. a 14. 11., vždy po mši svaté na faře.

Společenství maminek

- 11.10. a 8.11. v 9 hodin na faře – viz str. 3

Růžencová pouť okolo Ořešína

Každé 1. pondělí v měsíci ve 20:05 od konečné autobusu 70 na Ořešíně, návrat ve 21:00 zpět ke konečné.

Pěší pouť na Vranov

Tradiční pouť se koná 5. 10., odchod od kostela je ve 13:30, připojit se můžete v 15:00 na Ořešíně nebo v 16:15 v Útěchově. Doba odchodu bude přizpůsobena příjezdu MHD. V 18:00 bude společná mše svatá na Vranově.

Říjen – měsíc růžence

V kostele bude společná modlitba růžence v úterý, ve čtvrtek a v sobotu před mší svatou, ve středu po mši svatě desátek pro děti a na Ořešíně ve čtvrtek v 18:00.

Adventní duchovní obnova

V našem kostele bude 29. 11. a povede ji Tomasz Kazański SAC.

* * *

Misijní most modlitby

19. října v 19:00 zveme k vytvoření Misijního Mostu Modlitby, a to tak, že všichni zájemci se mohou v kostele nebo doma sejít, zapálit svíčku a pomodlit se růženec nebo jakoukoli modlitbu za misie, misionáře, chudé a trpící lidi, za šíření radosti evangelia na celém světě. Modlitbu v kostele povedou naši biřmovanci.

Ministrantské schůzky

- budou 19.10. a 16.11. vždy 7:00 – 11:30.

Noc na faře

Přespání na faře pro děti 1. stupně ZŠ bude 4. – 5. 10.

Svatomartinský průvod

Koná se 10. listopadu v 17:00 od kostela.

Společenství maminek

Jsi maminka na mateřské a hledáš společenství? Nebo máš děti už trochu větší a najdeš si jednou měsíčně čas dopoledne? Pjijď mezi nás! Scházíme se jednou za měsíc v pátek dopoledne od 9 do 11 h na faře. Termíny do konce roku jsou: 11.10., 8.11. a 6.12. Spolu zpíváme, modlíme se a povídáme si na více či méně duchovní témata. Děti s sebou, trochu hluku zvládne.

Kontakt: Veronika Bořecká,
v.borecka@gmail.com

* * *

Jesus Christ Superstar – Muzikál v kostele, podzimní koncerty

Milí farníci, nejprve mi dovoluťe vám moc poděkovat za velkou podporu našeho projektu a za návštěvu našich vystoupení. Koncerty projektu Muzikál v kostele zaznamenaly větší odezvu z řad veřejnosti, než jsme čekali! S velkým potěšením a hrdostí (na náš tým) vám mohu oznámit, že všechny čtyři kostely byly do posledního místa zcela naplněné. I finančně se projektu dařilo, a to především díky našim sponzorům a velkorysým darům od návštěvníků. Byli jsme tak schopni po finálním vyúčtování všech financí předat Hospici sv. Alžběty obnos 180.630,- Kč!

Na tak velký zájem jsme se nakonec rozhodli reagovat přidáním tří dalších koncertů během podzimních měsíců. Ve středu 23.10. od 18 hodin vystoupíme „doma“ v řečkovickém kostele sv. Vavřince. Ve středu 30.10. od 19 hodin proběhne druhé brněnské vystoupení v kostele sv. Augustina na Kraví hoře. V neděli 3.11. si uděláme na pozvání místních farníků výlet do Starého Města u Uh. Hradiště. V

místním moderním kostele Svatého Du-
cha vystoupíme od 18 hodin.

Ještě jednou vám děkuji a děkuji celé naší
čínorodé a inspirativní farnosti za motiva-
ci k práci. Budeme se na vás těšit na jed-
nom z našich přidaných podzimních kon-
certů!

Za celý tým projektu Muzikál v kostele

Antonín Hadrava

* * *

Přímluvná modlitba

Jistě jste si všimli, že při různých festiva-
lech, konferencích či večerech chval se
nabízí přímluvná modlitba. A nejen někde
daleko, ale nabízí se přímo u nás v kostele
pravidelně při 24hodinové adoraci, chvá-
lách či festivalu Full of Life.

Mnohdy si lidé zaměňují přímluvnou a
prosebnou modlitbu. Ta se liší v zaměření
a účelu, ačkoli obě formy modlitby žádají
Boha o dobro. Hezky to vysvětluje ve své
knize „Síla přímluvné modlitby“ Kateřina
Lachmanová: „Prosit mohu jak za druhé,
tak i jen za sebe a za své potřeby. Prosit
za sebe není nic špatného, Písmo nás čas-
to vybízí, abychom se obraceli na Boha s
dětskou důvěrou ve všech svých potře-
bách. Na rozdíl od prosby je ale přímluva
zaměřena především na druhé a jejich po-
třeby. Přímluvná modlitba vytryskne na-
prsto spontánně, když se v člověku set-
kají víra v Boha a láska k bližnímu: víra v
Boha, protože přímluvou vyznáváme, že
Bůh může a chce vykonat pro druhého
dobro neskonale větší, než jakého je
schopen člověk. A láska k bližnímu, proto-
že nebýt lhostejný k nouzi druhého a chtít
pro druhé dobro je projevem lásky. (...) Jak
se tedy za potřebné modlit? V podsta-
tě jakkoli, jak umíme. Síla přímluvy nespo-
čívá ve speciálních formulkách nebo po-
stupech, ani v ní nejde o žádné duchovní

údernictví. Bůh může udělat divy i na zá-
kladě krátké střešné modlitby. Pro účinn-
ost modlitby je nejdůležitější postoj dět-
ské důvěry a láska, s níž se člověk mod-
lí.(...)“

Dovoluji si přejít od teorie do praxe. Ze-
ptala jsem se některých lidí na jejich zku-
šenost s přímluvnou modlitbou:

*K přímluvné modlitbě přistupuji, ať už ja-
ko příjematel nebo poskytovatel této služ-
by, s důvěrou k Bohu a jeho slovu, ve kte-
rém slíbuj: „Shodnou-li se dva z vás na
zemi v prosbě o jakoukoli věc, můj ne-
beský Otec jim to učiní.“ (Mt 18,19) Také
jsou mi povzbuzením svědectví jiných, kte-
ří byli díky přímluvné modlitbě obdarováni
nebo zakusili Boží dotek v těžké situaci,
kterou prožívali. S přímluvnou modlitbou
nemám moc velké zkušenosti. Ale již jsem
mohl vyzorovat, že Pán většinou hned
neodnímá těžkosti a problémy, které mu
předkládáme, ale pomáhá nám je nést,
překonávat a skrze Ducha Svatého přináší
do našeho srdce pokoj. A tak se někdy
stává, že člověk, který přijde k přímluvné
modlitbě skličěn s vnitřním nepokojem,
obtěžen starostmi nebo strachy, odchází
upokojen s radostí v srdci. Věřím a zaží-
vám, že Pán na přímluvu přímluvců obda-
rovává zejména hojností pokoje a ujišťuje
o své blízkosti. O tom, že nás v žádné situ-
aci nikdy neopustí. (M.L.)*

*Přímluvná modlitba je pro mě jako pro
přímluvce i přijímajícího vlastně stejná.
Jsem u toho, když živý Bůh koná. Objímám
zázrak stvořitele vesmíru, který se ke mně
v lásce a soucitu sklonil. (R.V.)*

*Přímluvná modlitba je to něco, v čem cí-
tím svoje místo, kde využívám, co do mě
Bůh vložil. Je mi v tom dobře, jako když se
ryba pohybuje ve vodě. Bůh často používá
i to, co náročnějšího jsem prožila (s po-
dobnými věcmi za mnou chodí příchodí, já*

jim můžu lépe rozumět, a to dává prožitým těžkostem smysl). Vnímám, že v době modlitby mám pro příchodí víc lásky a porozumění než obvykle. Víc než bolesti, se kterými přichází, cítím, jak je má Bůh rád. Je to pro mě služba, kdy prožívám vděčnost, že si mě Bůh používá a mě tím obdarovává.

A z hlediska přijímajícího přímělnou modlitbu očekávám Boží dotek do mé situace zprostředkovaný těmi, kteří se se mnou v danou chvíli modlí. (H.D.)

Při této modlitbě si více uvědomuji, že jsme všichni děti jednoho Otce, nejen farníci. Je to škola pokory, víry i důvěry v Pána. Nevím za koho a za co se budu modlit, ale věřím, že použije má ústa, rozum a cit jako svůj nástroj. Uvědomuji si při tom, jak moc potřebuje člověka k tomu, aby skrze něj mohl promlouvat k druhému a projevit mu nejrůznějším způsobem svou blízkost. Nevymýšlím, jak se budu za druhého modlit, ale místo toho odevzdávám Pánu svá ústa a hlasivky s prosbou, ať je to On, kdo je naplní slovem potřebným pro konkrétního člověka. Vždy žasnu, když si uvědomím, že skrze úkon odevzdání hříšného člověka může Pán skrze něj jednat. To mne učí pokoře. Pro mě osobně přímělná modlitba znamená jistotu, že Bůh o mně ví a chce, abychom tuto zprávu šířili dále a byli jeden druhému oporou jako sourozenci, kteří se nebojí vyplakat se na rameni jeden druhému. (P. K.)

Věřím, že vás tato svědectví povzbudila k odvaze využít při nejbližší příležitosti nabídky přímělné modlitby.

Dotkla jsem se zde jednoho z mnoha druhů modliteb. V křesťanství známe další přístupy a možnosti, jak se s Bohem setkat a více Jej poznávat. K tomu může pomoci také cyklus čtyř přednášek, které proběhnou v našem kostele. Podrobnosti

naleznete na pozvánce zde v Rožni a na plakátcích.

Přeji nám všem, abychom se prostřednictvím modlitby, která nás uvádí do osobního vztahu s Kristem, připravili na čas mimořádných milostí v jubilejním Svatém roce 2025.

Lucie Chytilová

ZVEME VÁS NA CYKLUS PŘEDNÁŠEK
V RÁMCI PAPEŽEM VYHLÁŠENÉHO ROKU MODLITBY

KOSTEL SV. VAVŘINCE

13.10. RŮŽENEC (sestry SdS) 16:30
17.11. PŘÍMLUVNÁ MODLITBA (Radek Voříšek) 17:00
19.1. PÍSMO A ADORACE (Pavla Cenková) 17:00
23.2. MODLITBA EXAMEN (s. Klára Maliňáková) 16:00

* * *

Noc kostelů – pokračování

V minulém čísle Rožně jsem psal o rozhovoru s klukem, se kterým jsem se potkal při Noci kostelů v našem kostele a o několik hodin později v hodovém areálu na souběžně pořádaném Craftbeer festivalu. Řekl mi, že chodil do kostela, ale dnes už nechodí, a že vysvětlit důvody by bylo na dlouhé povídání. Tak jsem mu dal svoje telefonní číslo a nabídl mu, že si o tom někdy můžeme popovídat u pívka, načež mě poplácal po zádech a vypařil se. Někteří z vás jste se mě ptali, jak to dopadlo. Předpokládal jsem, že o něm už v životě neuslyším, ale byl to omyl. O

několik týdnů později mi přišla esemeska z neznámého čísla: „Ta nabídka pívka furt platí?“ Nabídka měla samozřejmě neomezenou platnost, takže jsme na to pívko vyrazili.

Měl pravdu, bylo to na dlouhé povídání. Když mi vyprávěl o tom, proč nechodí do kostela a proč má problém věřit v dobrého a milujícího Boha, tak mě docela mrazilo. Na vzory, které mu měly zprostředkovat Boží lásku k nám, moc štěstí neměl. Otec, který ve jménu Božím terorizoval celou rodinu. Kněz, o kterém by se dalo říct všechno možné, jen ne to, že to byl dobrý pastýř a vzor křesťanských ctností. Katecheta, který byl ze „staré dobré školy“, což vůbec nebylo míněno jako pozitivní hodnocení. Křesťanští kamarádi, kteří když šlo do tuhého, prokázali výrazně nižší morální kvality než kamarádi, kteří o kostel ani nezavdali. Když jsem ho poslouchal, tak jsem si chvílemi říkal, jestli jsme opravdu členy stejné církve a jestli žijeme ve stejném století.

Výsledkem toho, o čem mi povídal, bylo, že v něm vyrostl obraz pokryteckého a tyranizujícího Boha, který vyžaduje přísný řád, bezpodmínečnou poslušnost, netoleruje pochybnosti ani selhání a čeká na naše chyby, aby nám je následně mohl dát pořádně vyžrat. A za někým takovým do kostela opravdu chodit nechcete.

No, zkusil jsem mu říct něco o tom, jak vnímám Boha já, že ten můj obraz je úplně jiný. Nevypadalo to, že by to mělo nějaký efekt, ale třeba se mi povedlo nasadit mu do hlavy brouka, aby aspoň zapochyboval o tom, že s Bohem je to tak špatné, jak to vnímá dnes. Aspoň doufám. A taky doufám, že jsem v životě udělal co nejmíň věcí, které by kohokoli v mém okolí utvrdzovaly v pohledu na křesťany a

na Boha, který si vytvořil tenhle klučina z Craftbeer festivalu.

Pavel Rejman

* * *

Farní tábor

Dvanáctý farní tábor je za námi. Až do loňska jsem na afterparty táborových vedoucích vřdycky říkal, že pro mě byl tábor super, parádně jsem si ho užil a nemám k němu připomínek. Letos bych to ale říct nemohl. Táborová nálada se ne a ne dostavit, poměrně dost věcí bylo takřikajíc „na levačku“ a situace se ne a ne zlepšit. Asi není potřeba zabíhat do detailů, ale začala na mě z toho sedat deprese.

Třetí den už jsem měl všeho plné zuby. Vytratil jsem se po večerce z tee-pee, natáhl se u lesa za tábořištěm do trávy, koukal na hvězdy a říkal si: „Kašlu na to. Končím. Tohle je můj poslední farní tábor. Tohle fakt nemám zapotřebí. Najdu si něco smysluplnějšího, do čeho investuju čas a energii. Nebo víš co, Bože? Jestli mě tady chceš mít, tak se předved'. Jinak to tady nějak doklepu a pak to balím.“

A Bůh se předvedl. Ne, nestal se žádný zázrak, který by všechno zlé najednou v dobré obrátil. Ale ráno jsem se probudil do dne, ve kterém mi naservíroval spoustu milých maličkostí a příjemných překvapení. A pokračovalo to až do konce tábora. Jednoduše mi připomněl, proč to

vlastně dělám a proč to má smysl. Jsem mu za to fakt hodně vděčný.

A fakt hodně vděčný jsem i vám všem, kdo jste farní tábor podpořili finančně, materiálně, modlitbou i přímo na táboře péčí o děti. Když jsem jezdil na tábor jako kluk, měli jsme tam tři zakázané věty: Mně se nechce. Mně je to jedno. Co za to? Jezdil jsem tam dost dlouho na to, aby se mi dostaly do krve. A jsem moc rád, že je vás v naší farnosti tolik, kdo tyhle tři věty ve své slovní zásobě taky nemáte. Bez vás by (nejen) farní tábor nemohl fungovat. Díky. ☺

Pavel Rejman

* * *

Dividendy a praktická teologie

Děti jsou investice a vnoučata jsou dividendy, objevilo se nedávno na facebooku našeho biskupa Pavla. Jdu si tedy prozářit deštivé odpoledne a půjčím si jednu ze svých blondatých "dividend".

Dvouapůlletá Barunka statečně zamávala mamince a vydala se se mnou na velkou výpravu, totiž na návštěvu k babičce. Aby přišla na jiné myšlenky, snažím se cestou si s ní povídat. „Uzove mumáky.“ „Ano, máš růžové gumáky.“ „Šepišku.“ „Ano, máš krásnou růžovou čepičku.“ Mikinu. Pláštěnku. Ta radost, když jí rozumím. A ta samozřejmost, že není nic důležitějšího na světě než si takhle povídat. Napadlo mě, že tak nějak znějí moje neumělé modlitby Pánu Bohu. Dětské žvatlání, kterému On pozorně a s láskou naslouchá. A ta radost, když si rozumíme.

Doma si čteme o krtkovi, oblékáme panenky, ale pak se přece srdíčku zastesklo: „Za mámou. Čeká na mě“ pronesla Ba-

runka zřetelně. Ta dětská jistota, že máma na svoji holčičku nedočkavě čeká...

Vysvětluji, že to bude jinak, že pro ni přijede táta. Máme spolu ještě hodně práce, stavíme z kostek, dáváme si svačinku, krájím jablka. „Barunko, čekáš na jablíčka?“ „Ne, čekám na tátu.“ A když táta konečně přišel, rozsvítila se její očička, a ten útek do tátovy náruče nepotřeboval žádný komentář.

Barunka ví, co je v životě důležité. A kus žvance to opravdu není.

Všední odpoledne se tak pro mě stalo praktickým cvičením z teologie. Kolikrát jsem to slyšela, kolikrát jsem to sama vyslovila. Ve jménu Otce i Syna i Duchu Svátého. Otče náš, jenž jsi na nebesích. Všemohoucí a milosrdný Otče. Bůh, otec veškerého milosrdenství....

Když se chystám k modlitbě, když vcházím v neděli do kostela, taky mi tak svítí oči? Když si jdu stoupnout do fronty u zpovědnice, těším se, protože mám pevnou jistotu, že Táta na mě čeká?

-maš-

* * *

Svět je jedno velké podobenství

Přemýšlela jsem, proč ke mně Bůh nemluví jasněji. „Jak Tě mám, Pane, poslouchat a jednat správně, když nerozumím, co říkáš?“ A Bohu to nebylo jedno a začal ke mně mluvit důrazněji. Začal mi opako-

vat důležité věci aspoň dvakrát, aby mě ujistil. Třeba v knížce, kterou jsem zrovna četla. Nebo v kázání, které jsem slyšela. Nebo v časopise. Nebo v seriálu, na který se děti zrovna koukaly. Kdekoli, bez omezení. Stalo se to kvůli mojí velmi vážně míněné otázce a pomocí víry, že Bůh se rozhodl mluvit ke mně skrze konkrétního člověka.

A potom mi postupně ukazoval, kde všude se jeho hlas ještě skrývá. Je to hra – Bůh se schovává, nechává se hledat a nacházet a učí mě. Nedalo by se vydržet, kdyby mi to řekl všechno najednou. Jsem prostě ještě hodně malé dítě a On ví, že ode mě nemůže čekat zázraky. (Ty naopak čekám já od Něj :-))

Bůh mi vyšel vstříc, ale trvá na tom, že jsem to já, kdo se má učit Jeho řeč. Moje teorie, že kdo není křivák, ten mluví na rovinu, v tom jaksi neobstála. Prý že ty složitější věci nejdou říct na rovinu a navíc to, co si já myslím, že je na rovinu, tak On vidí jako povrchnost. Možná že ta moje „rovina“ je opravdu jenom povrch a musím se dívat i pod něj...

Ježíš mluvil k lidem v podobenstvích. A taky řekl, že když mu nevěříme ve věcech pozemských, jak uvěříme, až k nám bude mluvit o nebeských? Proto čím dál víc vidím, že svět je jedno velké podobenství a vzkaz od Boha – a tím pádem mají smysl i věci, které se mi jinak zdají nesmyslné. Uvedu příklad, možná trochu dětinský, ale je to na něm dobře vidět.

Byla jsem přítomna rozhovoru, kde někdo vyprávěl, jak mu maminka v dětství kladla na srdce, aby si bral vždycky čisté spodní prádlo, protože nemůže vědět, jestli ho zrovna ten den nesrazí auto a jestli tím pádem to spodní prádlo někdo přece jenom neuvidí (doktoři a tak). Moje první reakce byla, že pokud mě srazí auto, tak

zrovna tohle bude ta úplně poslední věc, která by mě trápila, a že je to úplná blbost.

Jenomže později mi došlo, že takhle přesně s námi mluví i Bůh. Nejprve nám ukáže něco jednoduchého a lidského, nějaký princip, který později použije, aby nám mohl vysvětlit něco složitějšího. Když začne u spodního prádla, které je sice schované, ale přece jen někdy může být vidět, tak už je potom jednodušší nám vysvětlit, že Bůh vidí i skutky, které se snažíme před lidmi skrýt. A že vidí i naše myšlenky, které se třeba snažíme skrýt sami před sebou (ale je v našem zájmu si jich všimát a aspoň trochu si to v hlavě uspořádat). A takhle to může pokračovat dál a dál do hloubky, Bůh nemá dno. Nikdy si nemůžeme myslet, že už jsme všechny Jeho vzkazy úplně pochopili.

Vede mě to k opatrnosti v soudech o tom, co je a není blbost. I ta očividná blbost může být vzkaz od Boha – a potom už samozřejmě blbostí není. Je zajímavé, že abych si ten vzkaz přečetla, stačí prostě věřit, že tam je, a číst optikou toho, co už o Bohu vím. Jeho smýšlení se od našeho opravdu dost liší...

Anita

* * *

Farňák

A ne, není to od slova frňák. Farňák, takto zkráceně a láskyplně nazýváme farní tábor, týdenní pobyt na louce pod stanem s dětmi z farnosti. I když, kdo by snad ohrnoval frňák, ten asi nemůže jet na farňák, kde se spí ve spacáku v teepee, teplou sprchu máš jen když si zatopíš v kotli a není tu wi-fi a dokonce ani myčka na nádobí.

Letošním táborem nás provázel Hobit Bilbo Pytlík a s ním jsme se vydali na cestu tam a zpátky. A o to šlo, aby se cestou něco stalo. "Srdce nás tam k hoře povede," zpíváme ráno a večer na společném nástupu. Proto se dobrovolně vystavujeme určité míře nepohodlí, nebo jak se dnes moderně říká, opuštění komfortní zóny, abychom se někam posunuli, změnili, vyrostli, vyzkoušeli svoji odvahu, něco nového se naučili. Je potřeba opustit pohodlné křeslo u krbu, vydat se na cestu, bojovat se zlem, vystoupit na horu a podívat se na věci z nadhledu, a také se potom vrátit zase domů. A také mít odvahu následovat hlas svého srdce (což není totéž jako nechat se vláčet momentálními emocemi). Není podstatné, jestli přitom běháme po louce, luštíme šifry, vaříme v kotlíku oběd pro skupinku nebo se chystáme jít zabít hrozného draka Šmaka. Malí se učí samostatnosti, mladí se učí zodpovědnosti za sebe i za kamarády, a my, co jsme mladí už dlouho, se znovu učíme důvěřovat jako děti svému nebeskému Tatínkovi.

Pro nás dospělé, kteří zajišťujeme technickou stránku tábora, tady byla letos nová výzva, totiž nápad otce Michala, abychom se podělili s mladými o svoji zkušenost života s Bohem. Každý den jsme jeden z nás měli mluvit o tom, jak se Bůh dotkl a dotýká našich srdcí, konkrétním a originálním způsobem. Mám vůbec nějakou osobní zkušenost s Bohem? Co a jak mám říct, aby tomu ti mladí rozuměli? Co když se zakotám? Nebude to trapné? A jak to ten farář dělá, že nám vždycky poví něco zajímavého, co má hlavu a patu?

Dalším velkým tématem tábora byla vděčnost. Jsme velmi vděční za všechny hojné příspěvky do táborové kuchyně i kasičky. Stejně tak jsme hluboce vděční

všem modlitebníkům, kteří nás zezadu „jistili“ svými modlitbami na konto tohoto společného týdne s dětmi z naší farnosti. Bohu díky!

-maš-

* * *

Víte, co je Křesadlo?

Ocenění vybraných dobrovolníků replikou historického křesadla za jejich nezištnou dobrovolnickou službu.

Takový obdivuhodný člověk mezi námi ve farním společenství je. Ač sama se potýká po několika operacích s pohybovým omezením a byla odkázána na vozík, nyní na chůzi o berlích, již dlouhou dobu pečuje o mladou ženu s fyzickým a mentálním hendikepem, často i o její kolegy z chráněného bydlení. Pravidelně a ráda, každý týden v úterý odpoledne, ale také na Vánoce a jiné svátky je součástí její rodiny. Za to letos získala ocenění „Křesadlo“. Já, jako její blízký člověk, vím, že to dělá jen proto, že to považuje za správné. Úmyslně neuvádím její jméno, asi by to nechtěla.

S obdivem - kamarádka

Z farní knihovny

Miloš Doležal: Za

Miloš Doležal se skrze rozhovory pro Český rozhlas setkával a tím i seznámil s mnoha postavami „malých“ českých dějin 20. století. Jsou to vojáci, sedláci, duchovní, básníci či nenápadní hrdinové a vzpomínky na tyto postavy tvoří knihu **Za**. Skrze příběhy v ní obsažené vyvádí autor desítky lidských osudů ze zapomnění a dává nám možnost poznat, co se v této zemi vlastně dělo, pochopit to a tak vytvořit prostor pro usmíření, uzdravení a poučení.

Když jdu kolem konzervatoře, tak se vždy rád zastavím a poslouchám hudební úryvky, které zrovna znějí z oken. Takovými „oslovujícími úryvky“ jsou protkány i vzpomínky Miloše Doležala. Třeba ta na Jiřinu Petřekovou, sestru Vladimíra Petřeka, pravoslavného kněze, překladatele a ukryvatele sedmi parašutistů v chrámu Cyrila a Metoděje. Ta na otázku, v čem vidí smysl života, odpověděla: *V životě samém. Nic nepřijde samo, o všechno se musí bojovat, o svobodu zejména. Každá generace musí tím řetězem zatřást.*

Při vzpomínce na Zdeňka Rotrekla píše o jeho mamince, která se nedočkala synova návratu z kriminálu. Zemřela několik týdnů před jeho propuštěním. Básník na ni vzpomíná ve sbírce Hovory s mateřídouškou:

*...sedí u okna nahnuta do čekání
jíměž je západem ozářena smrt.*

O Ladislavu Simajchlovi píše: *Učil, že největším ohrožením člověka je jeho vlastní strach a že je sebezáchovné se strašákům a vlastní nešikovnosti umět smát.*

Vzpomíná na kázání opata Víta Tajovského: *Pan opat krátce káže o odpuštění svým blízkým i těm, kteří jej v kriminále*

týrali. Mluví o tom spíše věčně a střízlivě než dojmavě. Stojí před námi malý šedivý člověk, který si ze svého utrpení neudělal fabriku na soucit a na osobní morální satysfakci, ale přijal je jako duchovní dobrodružství, jako školu.

I na Karla Vránu: *Otec Karel přednášel na faře v Říčanech o evropských filozofech. Jednou mu na začátku kdosi oznámil, že se paní Lacinová omlouvá, neboť spadla do sklepa, nemůže chodit, a tedy ani přijít. Karel Vrána bryskně komentoval: vždyť ona pokračuje v evropské tradici! Thales také spadl do příkopu, když se díval do nebo na hvězdy. Nejsou jen příkopy, ale i hvězdy...*

A vzpomínka na Marii Zahradníčkovou je zakončena verši jejího manžela Jana: *Dost obětí, jež nesu, do objetí tvého se přidává, ty víš to, víš, a přeče lehko je ti obejmout kříže dva.*

Honza V.

* * *

Gustovo okénko

Současná doba přináší více chmurných zpráv, tak snad něco pro usmání a povzbuzení:

„Pane, co je pro Tebe tisíc let?“

„Jen chvílička.“

„Pane, a co je pro Tebe 100 000 korun?“

„Jen penízek.“

„Pane, dej mi, prosím, penízek.“

„Jistě, počkej chvíličku...“

Přišel člověk k nebeské bráně, a protože chtěl být mezi „svými“, tak se zeptal sv. Petra:

„Jsou tam za vraty katolíci?“ „Nejsou.“ „Jsou tam alespoň evangelíci?“ „Nejsou.“

„A kdo tady tedy je?“ „Boží děti.“

A.D.

Naším dětem

Milé děti, milí čtenáři,

už od prázdnin se mnoho lidí těší na slavení halloweenu. To je takový svátek strašidel, že? Lidé vyrábějí různé podzimní nebo strašidelné dekorace, pořádají se halloweenské oslavy nebo dokonce strašidelné stezky pro děti i pro dospělé. A všichni mají ohromnou legraci z toho, když se trochu bojí. My lidé se totiž rádi trochu něčeho bojíme a pak s tím maličkým strachem bojujeme. To je pro nás zábava. Děláme si stezky odvahy, koukáme na horory a čteme si strašidelné příběhy. Když se pak ale potkáme se skutečným strachem, to už nám tak do smíchu není.

V životě máme každý své malé i velké strachy. Věci, kterých se bojíme tolik, že nám stačí na ně jen pomyslet a už jsme nervózní. Někdo má strach ze tmy, někdo z pavouků. Někdo se bojí lékařů, jiný psů, někdo se bojí nemocí nebo výšek. Někdo se bojí udělat chybu, někdo se bojí zrady, někdo se bojí změn, samoty, bolesti, smrti. A nejhůř nám je, když máme nějaký ten svůj veliký nepřekonatelný strach, a vidíme, že ostatní lidé tu stejnou věc zvládají úplně v pohodě. To se pak cítíme neschopní, méněcenní. Proč můj kamarád v pohodě lozí po stromech a já se třesu strachy už na nejnižší větvi? Proč moje kamarádka jde v klidu na zkoušení u tabule, i když vůbec nic neumí, zatímco já se třesu strachy, že si na něco nevzpomenu a dostanu dvojku, i když jsem se tolik učila? Proč brácha dokáže moderovat školní akce, zatímco ze mě před lidmi nevypadne ani slovo?

Strach je součástí našeho lidského života. Varuje nás před možným nebezpečím. Ale je jen na nás, jak moc se jím necháme svázat a ovlivnit. Vzpomínáte na krále Heroda? Z doby Ježíšova narození? Ten se tenkrát bál tolik o sebe a svůj trůn, měl tak velký strach z malého miminka, které nazvali Králem, že chtěl nejen Istí poslat na výzvědy tři krále, ale pak dokonce nechal vraždit malé děti, aby se zbavil svého malého konkurenta. Tak velký měl strach, že se jím nechal úplně ovládnout.

My zkusme být silnější a se svými strachy zkoušejme bojovat. Nemusíme se cítit špatně, když se něčeho bojíme. I lidé kolem nás, kteří vypadají o tolik silnější a statečnější, i ti mají své strachy. A možná ještě větší než my. A pán Bůh, který o každém našem strachu ví, nám v boji pomůže, pokud jej necháme.

Přeji vám všem radostné prožití podzimních dní a hodně sil bojovat se svými strachy.

Terka

PS: Kolem nás sice bude všude vidět Halloween, dýně a strašidla, ale nezapomeňme oslativ naše svaté a pomodlit se za naše zemřelé..

MARIA – MATKA CÍRKVE

Panna Maria se stala matkou Ježíše Krista a byla s ním celý jeho život. Když ji Ježíš před svou smrtí na kříži svěřil učedníku Janovi, svěřil ji tím také celé církvi. Doplň správně písmena do tajenky podle čísel a dozvíš se, co pro nás znamená, že Panna Maria je Matkou církve.

20 9

2 10 3 15

6 3 6 4 14

8 11 5 14 4

2 10 2 11 10

1 7 5 11 2

7 6 5 16 11

2 12 2 5 6

13 2 17 7 17

3 2 19 7 19

1 18

19	21	10	9
----	----	----	---

skutek proti Božímu zákonu

17	5	8	22	23	1
----	---	---	----	----	---

místo Ježíšova narození

12	18	16	15	6	7
----	----	----	----	---	---

název území na jihu Palestiny

24	16	3	14	11	2	15
----	----	---	----	----	---	----

první slovo nejznámější mariánské modlitby

15	22	18	25	5	17	4	13	20	5
----	----	----	----	---	----	---	----	----	---

slovo z odpovědi Marie andělovi při zvěstování:
„Jsem Páně“

CO JE NOVÉHO V DIECÉZI?

Diecézní zprávy z brněnského biskupství, pro ty, kdo nesledují videozpravodaj Ažnavěky.

- **V létě změnili působiště někteří kněží.** Službu v prvních farnostech zahájili nově vysvěcení Milan Pazdera, Lukáš Janoušek a Dan Martínek. Děkan z Hodonína Tomáš Koumal odešel do Říma - je z něj nový rektor v Papežské koleji Nepomucenum. Nahradil ho P. Ladislav Bublán. Změny se týkaly dalších 15 farností.
- **Přípravu na trvalé jáhenství** zahájí v novém školním roce 12 uchazečů. Dva muži z naší diecéze vstoupí do kněžské formace.
- Brněnská diecéze i na příští rok vypíše **granty na pastorační projekty**. V roce 2025 budou zaměřené na mladé lidi od 12 do 26 let. Rozdělovat se bude 1 milion Kč. Projekty je možné přihlašovat do 15. listopadu.
- **Kostel sv. Jakuba** v Brně se na konci června otevřel po tříleté rekonstrukci. V podkroví teď nabízí unikátní multimediální expozici.
- V létě naše diecéze hostila dvě **významné křesťanské akce**. Začátkem července na brněnském výstavišti konferenci Charis - tradičně pod záštitou biskupa Pavla. Přijely na ni tisíce věřících. V srpnu pak profesorka Mary Healyová z USA vedla duchovní obnovu s tématy uzdravení a duchovních darů.
- Sto kněží z celé diecéze se setkalo na svátek Panny Marie Karmelské v Kostelním Vydří. Konala se tam **tradiční kněžská pouť**, letos za účasti vzácného hosta: Z Kanady přijel kardinál s českými kořeny Michael Czerny. V našem regionu trávil svoji letní dovolenou.
- Putovali nejen kněží, ale i ministranti. Desítky chlapců a dívek v polovině prázdnin vyrazily na **ministrantskou pouť do Říma**. Tam se potkali jak se Svatým otcem, tak s vrstevníky z celého světa.
- **Děkujeme všem farnostem, které se během léta přidaly k projektu Otevřené chrámy**. Díky němu mohou zájemci navštívit kostely i během dne - mimo časy bohoslužeb. Je to součástí naší snahy o otevřenost všem lidem, kteří hledají Boha.
- **Každoroční pouť rodin** hostil poslední srpnový den areál Porta Coeli v Předklášteří. Program měl svou duchovní část – třeba společnou modlitbu růžence a adoraci – na děti tu zas čekala stanoviště se zábavnými úkoly i didaktickými představení. Na konec dostali poutníci požehnání do začátku nového školního roku.

CO SE DÍT JEŠTĚ BUDE?

- Děti, které v uplynulém roce poprvé přijaly svaté přijímání, zveme 3. října na **setkání s biskupem Pavlem**. Pro účastníky je připravený zábavný i vzdělávací program.
- Pokračují diskusní večery s biskupem Pavlem nazvané **Ažnavěky naživo**. 8. listopadu zavítá biskup do brněnské farnosti Žabovřesky. Jeho posledním zastavením byla Třebíč.
- 19. října zveme na **Pastorační veletrh**. V prostorech Biskupského gymnázia v Brně nabídne přednášky, svědectví, workshopy a mnoho další inspirace do života farností.
- Členové pastoračních rad farností se setkají v širším kruhu – tentokrát po děkanátech. **Termín: podzim**.
- Možná jste zaregistrovali novou vizuální identitu biskupství. V práci pokračujeme a na podzim spustíme nový diecézní web.

Pastorační veletrh

19. 10. 2024 ♦ 9.00
Biskupské gymnázium – Brno

Program:

9.00–9.30
Registrace, zahájení
prezentací na stáncích

9.45–11.30
Přednášky: Daniel Vícha,
Petr Karas

11.30
Mše svatá

12.30–14.00
Oběd

14.00–16.15
Workshopy

16.30
Závěrečná modlitba

Přijďte se inspirovat!

 Brněnská diecéze

„Církev bude radostná tehdy,
když bude hlásat evangelium.“

Pořad bohoslužeb do začátku adventní doby

Říjen

29.9.	Ne	26. neděle v mezidobí	7:15	za † Ludmilu Sekničkovou a živou a † rodinu Sekničkovou a Nedomovu
			8:30	na úmysly dárců
			10:00	za farní společenství
1.10.	Út		18:00	na poděkování s prosbou o Boží požehnání a dary Ducha Svatého pro celou rodinu
2.10.	St		18:00	za živou a zemřelou rodinu Daňkovou a za dary Ducha Svatého
3.10.	Čt		7:00	za kněze, nová kněžská povolání a povolání k zasvěcenému životu z naší farnosti
4.10.	Pá		18:00	za nemocné
5.10.	So		7:00	na poděkování za dar života
6.10.	Ne	27. neděle v mezidobí	7:15	za farní společenství
			8:30	za zemřelého Jiřího Milara, sestru Bohuslavu, rodiče a ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu
			10:00	za zemřelého manžela Jana Pavlů k 25. výročí úmrtí a zemřelého syna otce Jana
8.10.	Út		18:00	za uzdravení dcery Sárý
9.10.	St		18:00	na poděkování za vnučku Klárku a Boží požehnání pro celou rodinu
10.10.	Čt		7:00	aby hierarchie a teologové byli statečnými obhájci počatého života
11.10.	Pá		18:00	za zemřelého bratra Jiřího Veselého a živou a zemřelou rodinu
12.10.	So		7:00	za dar zdraví duše i těla pro syny
13.10.	Ne	28. neděle v mezidobí	7:15	za vnoučata a živé a zemřelé členy rodiny
			8:30	za syna a manžela a za živou rodinu Smičkovu
		Řečkovické posvícení	10:00	za farní společenství
15.10.	Út		18:00	za zemřelé rodiče a živou rodinu Příbylovu a Kalodovu
16.10.	St		18:00	na poděkování s prosbou o Boží požehnání a dary Ducha Svatého a za živou a zemřelou rodinu
17.10.	Čt		7:00	za rodiče Šibravou a Živou rodinu
18.10.	Pá	<i>Sv. Lukáš</i>	18:00	na úmysl dárců
19.10.	So		7:00	na úmysl dárců
20.10.	Ne	29. neděle v mezidobí	7:15	za farní společenství
			8:30	za zemřelé rodiče, zemřelého manžela, živou a zemřelou rodinu a na poděkování s prosbou o další pomoc
			10:00	za všechny, kteří dnes přijali svátost biřmování a jejich rodiny
22.10.	Út		18:00	za živou a zemřelou rodinu Šálkovu
23.10.	St		18:00	na úmysl dárců
24.10.	Čt		7:00	za Elišku, za její vnitřní uzdravení, vedení Duchem Svatým a ochranu Panny Marie
25.10.	Pá		18:00	za farní evangelizační buňky
26.10.	So		7:00	za zemřelé - zvláště za ty, kteří nás v tomto měsíci opustili
27.10.	Ne	30. neděle v mezidobí	7:15	na úmysl dárců
			8:30	na poděkování
			10:00	za farní společenství
29.10.	Út		18:00	za zemřelé Vladislavu, Jiřího a Josefa Petříkovy
30.10.	St		18:00	na úmysly dárců
31.10.	Čt		7:00	za varhaníky naší farnosti

Děkujeme za všechny příspěvky do tohoto čísla.

Přejeme požehnané podzimní dny plné radosti a dobré nálady.

Vaše redakce

Listopad

1.11.	Pá	Slavnost všech svatých	18:00	za nemocné
2.11.	So	Vzpomínka na všechny věrné zemřelé	7:00	za všechny věrné zemřelé
3.11.	Ne	31. neděle v mezidobí	7:15	za farní společenství
			8:30	za zemělé rodiče a rodinu Zdražilovu
		Adorační den farnosti	10:00	za dary Ducha Svatého pro syna a pro vnučata v novém školním roce a za dar zdraví
5.11.	Út		18:00	na poděkování za dar života manžela Vlastíka a živou rodinu
6.11.	St		18:00	za všechny drahé zemělé
7.11.	Čt		7:00	za kněze, nová kněžská povolání a povolání k zasvěcenému životu z naší farnosti
8.11.	Pá		18:00	za zemělé rodiče, prarodiče, bratra a živou rodinu
9.11.	So	Posv. lateránské baziliky	7:00	za zemělého tatínka Víta a kmotru tetu Marii a strýce Radovana
10.11.	Ne	32. neděle v mezidobí	7:15	za živou a zemělou rodinu
			8:30	za živou a zemělou rodinu Konečnou a Ondráčkovu
			10:00	za farní společenství
12.11.	Út		18:00	na poděkování
13.11.	St	Sv. Anežka Česká	18:00	za zemělého P. Stanislava Krátkého a na poděkování za dar křtu
14.11.	Čt		7:00	za dar víry pro nevěřící, kteří se provinili proti životu
15.11.	Pá		18:00	na úmysl dárce
16.11.	So		7:00	za celou zemělou a živou rodinu Žitkovu
17.11.	Ne	33. neděle v mezidobí	7:15	za farní společenství
			8:30	za zemělého manžela Jana, bratra Ladislava, zemělé rodiče a prarodiče z obou stran a živou rodinu
			10:00	na poděkování s prosbou za uzdravení a celou živou a zemělou rodinu
19.11.	Út		18:00	za ministranty naší farnosti
20.11.	St		18:00	na úmysly dárců
21.11.	Čt		7:00	za zemělou manželku Marii Hladíkovou
22.11.	Pá		18:00	na úmysl dárce
23.11.	So		7:00	na poděkování s prosbou o Boží požehnání a dary Ducha Svatého a za živou a zemělou rodinu
24.11.	Ne	Slavnost Ježíše Krista Krále	7:15	za zemělou manželku Marii Hladíkovou
			8:30	za Boží milosrdenství a posilu v nemoci
			10:00	za farní společenství
26.11.	Út			za zemělou maminku a tatínka, bratra Bohuslava, švagrovou Věru a neteř Alici
27.11.	St		6:30	na úmysl dárce
28.11.	Čt		18:00	za zemělé rodiče Marii a Karla Kvitovy, sestru Věru a prosba o dary Ducha Svatého pro živé rodiny
29.11.	Pá		18:00	za farní evangelizační buňky
30.11.	So	Sv. Ondřej	7:00	za zemělé - zvláště za ty, kteří nás v tomto měsíci opustili

**JESUS CHRIST
SUPERSTAR**

Středa 23.10. v 18:00
Kostel svatého Vavřince
Řečkovice